

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. november 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2018. február 1. napján kihirdetett **6.B.62/2017/90.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

I.rendű vádlott neve vádlott testi épség elleni cselekményét testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés 1. fordulat] **minősíti.**

Az első fokú eljárás során felmerült, vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét **534.773.- (ötszázharmincnégyezer-hétszázhetvenhárom) forint**ra **leszállítja**, a fennmaradó **140.000.- (száznegyvenezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 311. §, Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (2) bekezdés.

Megállapítja, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helye a ...

A vádlott által a 2018. február 2. napjától 2018. november 8. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **49.530.- (negyvenkilencezer-ötszázharminc) forint** bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettében [Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (2) bekezdés, Btk. 311. §] és testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés 1. fordulat].

Ezért I.rendű vádlott neve vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

A Gyulai Törvényszék egyéb érdekelt 1jénél Bj.I./3/2017/1. tételszám alatti bicskát elkobozta.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt további bűnjelekről akként, hogy a Gyulai Törvényszék egyéb érdekelt 1jénél Bj.I./3/2017/ 2.-13. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, és a 2., 4., 5. tételszám alattiakat I.rendű vádlott neve vádlott részére, a 6., 7., 8., 9. tételszám alattiakat

sértett 2 sértett részére kiadni rendelte, a 3. tételszám alatti DNS maradvány és a 10., 11., 12., 13. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 686.573.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott és a védő egyezően a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.128/2018/1-II. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Eljárási szabálysértés miatt a rendőri jelentések nyilatkozatokat tartalmazó részeinek, valamint a ... részére történt bejelentés sértett nyilatkozatait tartalmazó részének a kirekesztését indítványozta az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok köréből. A tényállás kiegészítésére és a II./ tényálláshoz fűződő jogi indokolás helyesbítésére, valamint a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a másodfokú eljárás során fellebbezését írásban indokolta, amelyben arra figyelemmel, hogy az első fokú ítélet tényállása részben ellentétes az iratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, megalapozatlanság okából az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Sérrelmezte, hogy a törvényszék okszerűtlenül és megalapozatlanul utasította el a vádlott által többször írásban előterjesztett újabb elmeorvos szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványt, amely a vádlott esetleges büntethetőséget kizáró, illetve korlátozó kóros elmeállapotának kérdéskörét érintette volna.

Álláspontja szerint az első fokú ítélet 4. oldal 2. bekezdésében az a megállapítás, hogy a vádlott kevert személyiségzavarban szenved, illetve szenvedett a bűncselekmények elkövetésekor, ami az elmeműködés olyan kóros állapota, amely nem tette képtelenné és nem korlátozta a cselekmények társadalomra való veszélyes következményének felismerésében, vagy abban, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjen, beszámítási képessége nem volt korlátozva, alkoholfüggő és pszichoaktív szerek káros használója, addiktológiai osztályos és gondozói kezelése javasolt, logikai ellentmondásban áll azon mondattal, hogy a bűncselekmények elkövetésekor a vádlott a szokványos ittasság állapotában volt. Mindezekre figyelemmel a törvényszék megalapozatlanul utasította el az elmeorvos szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt, és tévesen indokolta a bizonyítási indítvány elutasítását. Miután a szakvélemény véleményi része tartalmazza a vádlottra vonatkozó orvosi dokumentumokban szereplő diagnózisokat, azaz, hogy kevert személyiségzavarban szenved, illetve szenvedett a bűncselekmények elkövetésekor, azonban ezzel ellentétesen azt véleményezi a szakvélemény, hogy ezen személyiségzavar nem tette képtelenné és nem korlátozta a vádlottat a cselekménye társadalomra való veszélyességének felismerésében. Miután a Gyulai Törvényszék enyhítő körülményként értékelte a vádlott személyiségzavarát, újabb szakértő kirendelése esetén ezen körülmény esetlegesen büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okként lett volna értékelhető, így az újabb szakértő kirendelése nem lett volna mellőzhető.

Erre figyelemmel elsődlegesen új elmeorvos szakértő kirendelését és az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárás lefolytatására, új elmeorvos szakértő kirendelésére utasítását, harmadlagosan azon további enyhítő körülmények figyelembe vétele mellett, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási intézetben nyelvet tanul, fegyelmi büntetés kiszabására nem került vele szemben sor, tervei és jövőképe van a jövőt illetően, külföldi munkavállalás és családalapítás is szerepel a tervei között, illetve a bűncselekmények elkövetése óta jelentős idő telt el, a büntetés enyhítését indítványozta.

Hivatkozott a védő arra is, hogy nem volt indokolt a harmadik igazságügyi orvosszakértő kirendelése, mivel a vádlott cselekvősege és az életveszélyt okozó testi sértés kísérlete, illetve a súlyos testi sértés elhatárolása anélkül is megtehető lett volna, ezért a bünyügyi költség ezen részének megfizetése alól a vádlott mentesítését indítványozta.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A bejelentett fellebbezések folytán a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírálta. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eljárási szabálysértésként észrevételezte, hogy a törvényszék az átirat keltezésekor hatályban volt, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (korábbi Be.) 168. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére mérlegelési körébe vonta a nyomozati iratok 87., 193., 197., 199. és 201. lapszáma alatti rendőri jelentések nyilatkozatokat tartalmazó részeit is, továbbá sértett 2 sértett ...hoz történt bejelentését (nyom. irat 245. lapszám) a terhelt cselekvősegeire nézve, annak ellenére, hogy a sértett - a bűncselekmény idején a vádlottal fennállt élettársi viszonyára figyelemmel - az első fokú tárgyaláson a vallomástételt megtagadta. Mindezekre figyelemmel a rendőri jelentések nyilatkozatokat tartalmazó részének és az ... jelentés azon részének kirekesztését is indítványozta a bizonyítékok köréből, amelyek a sértett vádlott általi, illetve a vádlott önkezdő bántalmazására vonatkoztak.

A fellebbviteli főügyészség ezen álláspontját az ítélet tábla az alábbiak miatt nem osztotta:

A korábbi Be. 168. § (1) bekezdésében foglaltakkal lényegében egyező rendelkezést tartalmazó, 2018. július 1. napja óta hatályban lévő 2017. évi XC. törvény (Be.) 167. § (5) bekezdés 3. fordulatában írtak szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szereztek meg.

A törvényszék az első fokú ítélet 7. oldal 6. bekezdésében, a 9. oldal 5. és 6. bekezdésében, a 10. oldal 5. bekezdésében és a 11. oldal 3. bekezdésben értékelte bizonyítékként a rendőri jelentéseket, azonban egyik esetben sem értékelte a jelentések nyilatkozatokat tartalmazó részeit.

Az ... nem hatóság, így a ... -hez történt bejelentést rögzítő hanganyag, és az arról készült jelentés vonatkozásában szóba sem jöhetett a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott eljárási szabályok megtartása, ezért az figyelembe vehető volt törvényesen beszerzett bizonyítékként.

A törvényszék eleget tett tényállás felderítési feladatának a vád elbírálásához szükséges körben és mértékben, további bizonyításnak helye nem volt.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve széles körű bizonyítást vett fel, és az annak során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Az ügy eldöntése szempontjából kevésbé releváns tényekre eltúlzott bizonyítást vett fel. A Nemzeti Szakértő és Kutató Központ ... Intézetéből dr. **szakértő neve1** igazságügyi szakértő, valamint a harmadik szakértőként kirendelt dr. **szakértő neve1** igazságügyi orvosszakértők kirendelése ugyan a vád tárgyát képező tényekre vonatkozott, azonban az utóbb kirendelt szakértők által adott szakvélemények nélkül is megállapítható lett volna megnyugtató módon a tényállás.

A törvényszék elutasította a vádlott új elmeorvos szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát, amelynek indokait az ítélet tábla is osztotta.

Miután a nyomozás során készült igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény részletesen foglalkozott a vádlott mindkét cselekményt érintő ittas állapotával, és a törvényszék az arra nézve is aggálytalan, ellentmondásoktól mentes szakvéleményt vette a tényállás alapjául, így a bizonyítási indítvánnyal érintett tényállásrész nem volt megalapozatlan. Ezért a Be. 594. § (1) bekezdésében írt részbeni megalapozatlanság mint a másodfokú bírósági eljárásban lefolytatható bizonyítás törvényi feltétele nem állt fenn, de az sem, hogy a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak volna. Ezért, az ítélet tábla az új elmeorvos szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget téve az iratoknak megfeleltethető, logikus indokát adta annak, hogy a tényállást a vádlott mindkét cselekmény vonatkozásában beismerő vallomása mellett mely bizonyítékokra, így az I./ tényállási pont kapcsán sértett 1, tanú 2, tanú 1, **tanú 3** tanúk vallomására, a kamerafelvételek és az alapján készült rendőri jelentések tartalmára, míg a II./ tényállási pont vonatkozásában az ...hoz tett sértett 2 általi bejelentésre, a szemle jegyzőkönyvre, az igazságügyi orvosszakértői véleményekre, továbbá az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményre alapította.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet indokolásának a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A 3. oldal 4. bekezdésében az 1./ pont alatti börtönbüntetés próbaideje 2014. június 5. napján telt le eredményesen.

A 2./ pontban írt büntetést a Btk. 97. § (2) bekezdésére figyelemmel mellőzte, ezt a büntetést ugyanis a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmazza, így hátrányos jogkövetkezmény ezen elítélés miatt már nem állapítható meg a vádlottal szemben.

Nem osztotta az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt azon észrevételt, hogy a vádlott személyi körülményeit azzal az elmeszakértői véleményben foglalt megállapítással is ki kell egészíteni, hogy a vádlott patológiás, vagy abortív patológiás állapota nem állt fenn. A tényállás ugyanis tartalmazta azt, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetésekor a szokványos ittaság állapotában volt, amelyből egyértelműen következik, hogy nem volt patológiás, vagy abortív patológiás az állapota.

Az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását akként helyesbítette, hogy

a 4. oldal 6. bekezdésében írt azon megállapítást, amely szerint sértett 1 sértett mint a kórház alkalmazásában álló betegszállító, illetve segédápoló, közfeladatot ellátó személy,

az 5. oldal 4. bekezdéséből azt, hogy a vádlott a sértett ellenállásának leküzdése érdekében vette magához az élet kioltására is alkalmas oxigénpalackot, illetve

ugyanezen oldal utolsó előtti bekezdéséből azt, hogy sértett 1 sértettet a vádlott jogszerű eljárásában erőszakkal és fenyegetéssel akadályozta,

a tényállásból a jogi indokolásba utalta, mivel azok nem tények, hanem olyan jogkövetkeztetések, amelyeknek nem a történeti tények között, hanem a jogi indokolásban a helyük.

A fenti helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat

alapjául elfogadta.

Nem osztotta az ítéletábra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség észrevételét a vonatkozásban, hogy a tényállás II./ pontja kiegészítésre szorul a hivatkozott bicska és konyhakés pengeszélességével, illetve ugyanezen tényállási pont esetén azzal, hogy sértett 2 sértett jobb lágyéki terület 1,5 cm-es, hashártyát átszűrő, hasüreget megnyitó szúrt sérülése esetén a hashártyagyulladás reális lehetősége fennállt és az orvosi ellátás hátráltatta el a fertőződést, amelynek veszélye megteremtődött.

A pengeszélesség jelen esetben nem bír relevanciával, hiszen, amennyiben nincs meg az elkövetési eszköz, az esetben is megállapítható a tényállás. Erre, valamint arra is figyelemmel, hogy már a nyomozás során készített szakvélemény a bicskát véleményezte az elkövetés eszközének, az e kérdésre lefolytatott hosszas igazságügyi orvosszakértői bizonyítás eltúlzottnak bizonyult.

Az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet 16. számú Módszertani Levele VI. 1.a) pontja szerint a sérülés életveszélyesnek véleményezhető, ha a trauma életfontos szervet ért, így ezen körülmény önmagában megalapozza a sérülés életveszélyes voltát, ahhoz nem szükséges a hashártyagyulladás reális lehetőségének megállapítása, bár kétségtelen, hogy azt az igazságügyi orvosszakértői vélemény tartalmazta (nyom. iratok 287. oldal).

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, és az elkövetett bűncselekményeket is alapvetően helyesen minősítette.

Az első fokú ítélet jogi indokolását az ítéletábra azonban az alábbiak szerint helyesbítette:

Az irányadó **tényállás I. pontja** szerint a vádlott az 5 kg súlyú oxigénpalackkal a kezében lépett fel sértett 1 sértett irányába, azt a két kezébe fogva maga előtt tartotta mellmagasságban, és befelé irányuló ütemmozdulatokat végzett, egyszer belépett a sértett munkavégzésének helyéül szolgáló 102. számú iroda küszöbéig, majd hátrált, végül ismételtén lépett egyet befelé, mindeközben azt kiabálva, hogy „Szétbaszom a fejedet, a kurva anyádat!”.

A fenti magatartásával a vádlott az első fokú ítélet 14. oldal 1. bekezdésében a törvényszék által kifejtettekkel szemben nem erőszakos, hanem erőszakkal fenyegető magatartást fejtett ki a feladatait végző sértett irányába, amellyel a sértettet a normál munkavégzés megszakítására kényszerítette. Erre figyelemmel mellőzte az ítéletábra a 14. oldal 4. bekezdésében - helyesen - a 2011.4. számú bírósági határozatra való utalást.

Miután az eszközhasználat egyértelmű volt, így az első fokú ítélet 14. oldal 2. bekezdésében írt 24/2007. számú BK véleményben foglaltakra való hivatkozást mint szükségtelent az ítéletábra ugyancsak mellőzte.

Ugyanezen oldal 3. bekezdésében - helyesen - a Btk. 459. § (1) bekezdés 12.f) pontja alapján közfeladatot ellátó személyt sértett 1 sértett.

Az **irányadó tényállás II./ pontjában** írtak szerint sértett 2 sértett több szúrásból eredő sérülései közül az első szúrás a jobb lágyéki terület 1,5 cm-es, hashártyát átszűrő, hasüreget megnyitó, szúrt sérülése közvetett életveszélyes sérülés volt.

A jobb vesetájékot ért 10 cm mélységű szúrás elérhette volna a sértett veséjét, s magának a vesének vagy az azt ellátó artériának, vénának, illetve a húgyvezeték sérülését okozhatta volna, így fennállt a reális lehetősége a ténylegesnél súlyosabb, közvetlen életveszélyes sérülés bekövetkezésének, amelynek elmaradása a véletlennek köszönhető. Ezen sérülés 8 napon túl gyógyuló súlyos sérülés

volt, a tényleges gyógytartam kb. 2 hétre tehető.

A fentiekre tekintettel tehát az első, hashártyát átszűrő, hasüreget megnyitó szúrt sérülés megalapozza az életveszélyt okozó testi sértés büntetének minősítését, míg a második, jobb vesetájékot ért szúrás az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősül, amely azonban beleolvad a súlyosabb, befejezett bűncselekménybe.

Erre figyelemmel - osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját - az ítélet az első fokú ítélet 15. oldal 2. bekezdésében írt azon mondatrészt, hogy a sértett hasára, illetőleg vesetájékra irányuló szúrás akár életveszélyes állapotot is eredményezhetett volna a sértettnél, mellőzte, és azt állapította meg, hogy a jobb lágyéki terület hashártyát átszűrő, hasüreget megnyitó sérülése, mint közvetett életveszélyes eredmény, meg is valósult, figyelemmel a 3/2012. BJE határozatban foglaltakra is.

Ugyanakkor osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a vádlott szándéka nem irányult a sértett életének kioltására.

Megjegyzi azonban az ítélet az ítélet, hogy a vádlott 10 alkalommal szúrta meg a sértettet, 10 sérülést okozva neki, amelyek közül 2 szúrás 10 cm mélységű volt, az egyik közvetett életveszélyes, míg a másik közvetlen életveszélyes sérüléshez közeli. Így, a vádlott ezen cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntetéseként való minősítése helyes volt, azonban rendkívül közel állt a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetének kísérletéhez, a szúrások számára és az életfontosságú szerveket tartalmazó hasi rész érintettségére is figyelemmel. Mindezek alapján a vádlott II./ tényállási pontban körülírt cselekményének tárgyi súlya az életveszélyt okozó testi sértések körében a legsúlyosabban megítélendők közé tartozik.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság - osztva a védő álláspontját - további enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmények elkövetése óta eltelt jelentős időt (a Kúria 56. számú BK véleménye. III.10.)

Mellőzte az enyhítő körülmények közül a vádlott öngyilkosságra irányuló szándékát, mivel az elsőfokú bíróság a 11. oldal 4. bekezdésében maga is utalt arra, hogy annak komolyságához komoly kétség fér, így azt nem lehetett enyhítőként értékelni. Ugyancsak mellőzte az enyhítő körülmények köréből - osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját - a vádlott személyiségzavarát, mert az nem könnyítette a bűncselekmények elkövetését.

Ugyanakkor nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy további enyhítő körülmény a tényállás II./ pontja vonatkozásában az eshetőleges szándék, miután a tényállás II. pontja szerinti cselekményével olyan bűncselekményt valósított meg, amelyet az eredmény tekintetében gondatlanul is el lehet követni (a Kúria 56. számú BK véleménye. II.10.). Nem vette figyelembe további súlyosító körülményként a vádlott alkoholizáló életmódját, miután már súlyosító körülményként értékelésre került mindkét tényállásban írt magatartás esetén az önhibából eredő ittas állapot.

A garázda jellegű elkövetési mód ugyanakkor helyesen került súlyosító körülményként értékelésre az I. tényállásban írt cselekmény kapcsán.

A sértettek megbocsátását mint enyhítő körülményt mellőzte az ítélet az ítélet, miután sértett 1 sértett nem tett olyan nyilatkozatot, hogy megbocsátott (első fokú 14. sz. jegyzőkönyv 17. oldal alulról 3. bekezdés), illetve sértett 2 sértett vonatkozásában önmagában abból a körülményből, hogy együtt sirt a vádlottal, illetve a vádlott megnyilatkozásaiból (első fokú ítélet 14. oldal utolsó előtti

bekezdés) nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a sértett a vádlottnak megbocsátott.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott esetében a büntetési célokat kizárólag szabadságvesztés kiszabásával ítélte elérhetőnek. A halmazati büntetésre vonatkozó szabályokra figyelemmel megállapított büntetési tételkeret 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, amelyre figyelemmel az irányadó középérték 7 év szabadságvesztés.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középértéknél a vádlott javára lényegesen enyhébben megállapított 5 év szabadságvesztés a súlyosító körülmények számára és nyomatékára tekintettel inkább enyhe, mint súlyos joghátránynak tekinthető, amelynek enyhítését az ítéletábra nem találta indokoltnak. Ezzel tekintettel az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezettek.

A Btk. a testi sértés bűncselekményének két alapesetét, így a 164. § (1) és (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségét és az (1) valamint a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntetettét határozza meg. Az egyértelműen megállapítható a jogalkotónak az adott törvényhelyhez fűződő indokolásából, és ezt támasztja alá a testi sértés törvényi tényállásának a szerkezete is, így a bűncselekmény eredményének az elkövetési magatartástól külön bekezdésekben való megjelenítése, mindkét alapesetre külön-külön épülő minősített esetek szabályozásának rendszere.

Figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló, a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltak alapján a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet fel kell tüntetni az ítélet rendelkező részében, ezért az ítéletábra - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatva - I.rendű vádlott neve vádlott testi épség elleni cselekményét testi sértés büntetettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés 1. fordulat] minősítette.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy a 2018. július 1. napja óta hatályban lévő, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 320. § (1) bekezdés a) pontja a lefoglalás megszüntetésére, a Be. 320. § (2) bekezdése azok megsemmisítésére, a Be. 321. § (1) bekezdése a kiadásukra, míg a Be. 574. § (1) bekezdése a bűnügyi költség viselésére a törvényszék által alkalmazott és akkor hatályban volt 1998. évi XIX. törvényben foglaltakkal azonos rendelkezéseket tartalmaz.

Ezért egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mivel a korábban már kifejtettek szerint úgy ítélte meg a másodfokú bíróság, hogy a bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértők kirendelése és ismételt meghallgatása körében az apróbb ellentmondásokra tekintettel - nem szükségtelen, de - eltúlzott bizonyítást vett fel, ezért az ítéletábra a bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét arányosítva a nyomozás során az igazságügyi orvosszakértői véleményekkel összefüggésben felmerült bűnügyi költséghez, 534.773.-Ft-ra leszállította és megállapította, hogy a fennmaradó 140.000.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 574. § (5) bekezdésére figyelemmel.

Megállapította az ítéletábra a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetettének jogszabályi alapját helyesen, a Kúria 61. számú BK vélemény 3. a) pontjában írtaknak megfelelően.

Megállapította továbbá I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helyét a Be. 561. § (1) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel.

Mellőzte az ítéletábra az elsőfokú ítélet 16. oldal utolsó bekezdésében írt jogszabályi hivatkozást is,

mivel a letartóztatott, illetve jogerős büntetését töltő vádlott esetén nem bír relevanciával a lakóhely, vagy tartózkodási hely címében bekövetkezett változás bejelentése.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bünygyi költség vonatkozásában kötelezte az eredménytelenül fellebbező vádlottat annak viselésére a Be. 574. § (1) bekezdése és 613. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapszik.

Szeged, 2018. november 8. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.266/2018/19. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 6.B.62/2017/90. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatással a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. november 8. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke